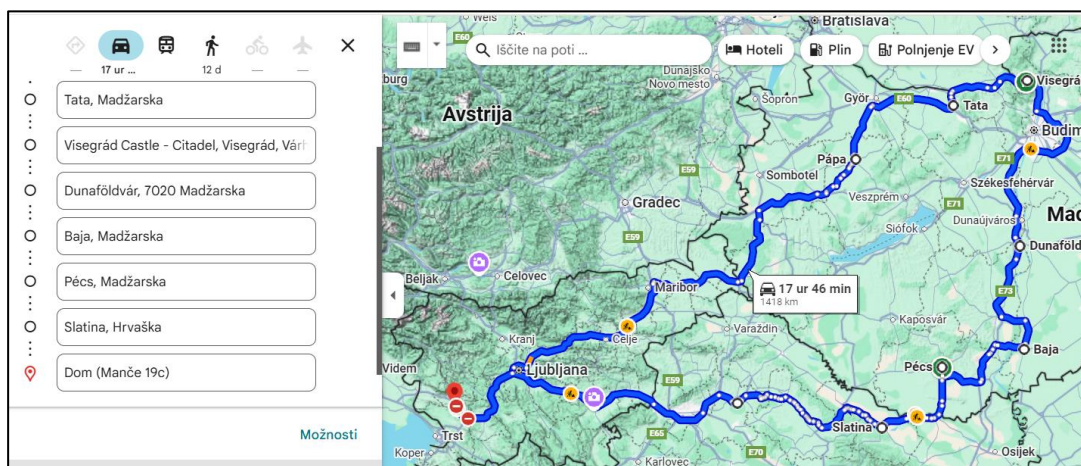

Potovanje ob Donavi II. del, po Madžarski

Za dopust je vedno premalo prostih dni, odkar varujeva vnuke v počitnicah, pa je časa še manj, čeprav je tudi to prijetno. Glede na razpoložljiv čas sva se odločila za bližnjo varianto, nadaljevanje popotovanja ob Donavi izpred dveh let, od Gyora naprej.

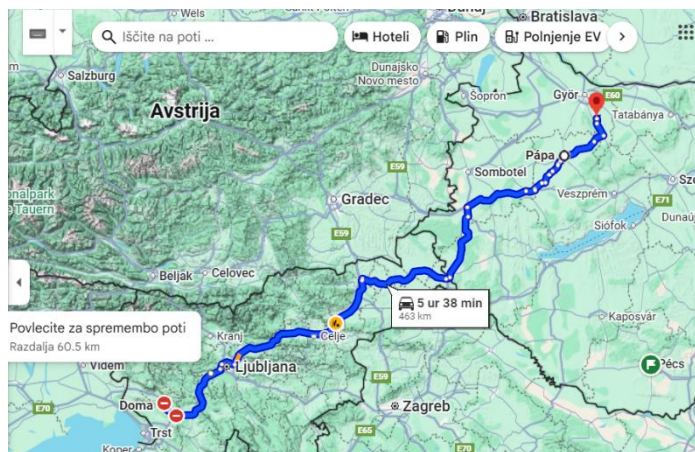
Madžarska zna biti malo izziv za potovanja, najprej sigurno zaradi jezika, sicer jih veliko govori tudi angleško, in pa zaradi druge valute in stalnega preračunavanja, koliko pa to stane v evrih. Tudi kampi so bolj preprosti, kar je lepo in tudi primernih cen.

Seveda so potrebne vsaj minimalne priprave, okvirno kaj si ogledati in kje prespati. Videl sem, da je ob Donavi kar nekaj kampov, za ogledati je pa tudi marsikaj. Sedaj to poenostavi tudi AI, da raziskuje po spletu namesto tebe.

Približno tako je potekala naša pot, do Madžarske meje po AC, nato pa sem jih izklopil.

1. dan, 1. avgust, Od doma do Pannonhalma, 463 km

Brez hitenja zjutraj startava in narediva v Mariboru postanek za odmor in dopolnitev zalog v trgovskem centru. Do meje nadaljujemo še po avtocesti, v Dolgi vas pa proti severu, po Madžarski izključno po neplačljivih cestah.

Popoldne prispeva v Papi, kjer narediva prvi ogled. V Papi sva enkrat davno prespala v toplicah, takrat sva videla, da imajo zanimiv stari del mesta.

Parkirala sva na 47.33277, 17.467674, veliko plačljivo parkirišče, 5 minut peš do centra mesta. Prvi zaplet, plačilo parkirnine. Seveda jemlje kovance, ki jih nimava, ali pa plačilno kartico. Prijazna mladenka sicer ni znala angleško, je pa razumela našo zagato in s skupnimi močmi smo uspeli plačati, potrebno je bilo vnesti registrsko. Mislim, da je parkirnina 1,5€ na uro, za dve uri je bilo 1151 forintov. Pa imej toliko drobiža. Menjava je približno 380 forintov za 1€.

Sprehodiva se po mestu, lep in dokaj urejen stari del, kar nekaj zlasti gostinske ponudbe v centru. Rada si ogledava tudi kakšno cerkev, pa so bile žal vse zaprte. Zato pa poiščeva bankomat, brez gotovine ne gre. Najdeva »našega« od OTP in ko poskusiva dvigniti denar, nama kaže neko hudo provizijo, opa, takoj prekineva. Poleg je bil bankomat avstrijske banke, ki je imel normalno ceno.... V centru sva si privoščila dober sladoled, pol cenejši kot pri nas, videla

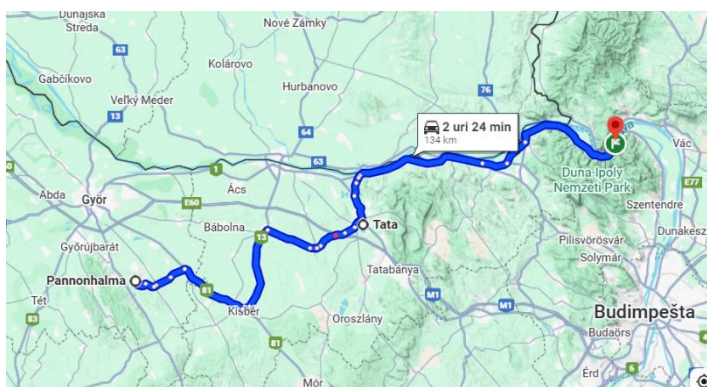
sva, da vsi plačujejo s karticam. Verjetno zaradi velikih števil na bankovcih raje plačujejo brezgotovinsko.

Nadaljujeva pot do Pannonhalma, kjer sem na Park4night našel eno zelo primerno parkirišče. Tukaj sva nameravala samo prespati, vendar, ko sva parkirala sva videla, da se bohoti nad mestom velik samostan, ki je tudi šolski center, do njega vodi več pešpoti. Nekje sem prebral,

da ime mesta pomeni Panonski nasip oziroma pregrada. Skratka parkirava na 47.54785, 17.75690, zagrajeno urejeno parkirišče, brezplačno, nekakšen TIC mesta je tukaj, muzej in restavracija. Natararico vprašava, če lahko prespiva, in potrdi. Razumel sem, da imajo tukaj pogosto take goste. Pod večer se greva malo sprehodit do samostana, kjer je bilo veliko ljudi, ker pa je začelo rahlo rositi, sva se vrnila nazaj. Sicer pa sva bila sama na parkirišču celo noč in mirno prespala.

2. dan, 2. avgust, Pannonhalma do Visegrad, 134 km

Ker se zgodaj zbujava, sva bila deležna kar malo meglenega jutra. Do Tata nam garmin ponuja dve poti, izbereva tisto, ki gre čez hrib, da se peljeva mimo samostana in nato spustiva v dolino, kjer si ogledujeva podeželje. Že včeraj sva videla, da se veliko hiš prodaja, podeželja so videti

siromašna, hiše neurejene, veliko tudi zapuščenih. Naslednji hip pa vidiva super moderno posestvo z ogromnimi traktorji. Tudi ceste so temu primerne.

V Tata sva malo iskala kje parkirat, tako sva si malo ogledala tudi širšo okolico in turizem ob jezeru. Nato sva

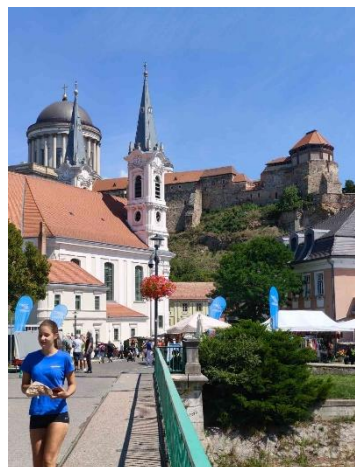

parkirala na 47.64881, 18.31493, pred trgovino Penny, brezplačno, zelo blizu starega dela mesta za peš sprehod. Povzpneva se na dvignjen del mesta, ogledava park in utrdbo. Ves čas se ponuja lep razgled na jezero, kjer plujejo ladjice. Jezerska vodo so preko zapornic spuščali mimo gradu tako, da so bili vodni jarki vedno polni za zaščito. Kraj je lep, vendar bi bilo lahko bolj čisto. Ogledava si tudi pravo domačo tržnico.

Nadaljujeva pot in kmalu doseževa naš »cilj«, Donavo in sedaj se voziva bolj ali manj ob njej. Na poti se ustaviva še v

Esztergom, veliko univerzitetno mesto z ogromno katedralo na skali, stolnica Marijinega vnebovzetja. V mestu je potekal velik sejem, kot sva razumela so se predstavljale razne fakultete, poleg je bilo tudi veliko stojnic. Malo nespretno sva parkirala kar daleč od centra mesta, da sva se do centra že nahodila, za samo katedralo pa je zmanjkalo moči.

Mesto je bilo polno mladine, v rokavih reke veliko čolnov. Seveda sva morala probat tradicionalno jed.

Nadaljujeva do Visegrada, kjer privat Hotel Honti upravlja tudi manjši kamp, 47.78317, 18.96773. Mesto je zraslo ob utrdbi na hribi, katere lastniki so upravljali cestni prehod, so verjetno carinili. Grad je obzidan, obzidje pa sega vse do ceste, kjer je še vidna mitnica. Tukaj je tudi prehod preko reke s pomočjo splava, ki ga rine čoln.

Ko se sprehodiva do reke, vidiva, da ima kar velik vodostaj.

Gre za manjši kamp z osnovno infrastrukturo. Čisto, delno urejeno s parcelami, 30€ na noč.

Prihod sva obeležila z odprtjem steklenice Na lepše, posebne polnitve za to oddajo našega vinskega sponzorja popotovanj, Dušana Benčina.

3. dan, 3. avgust, Visegrad

Ko imava krajše ture, pogosto ostaneva vsaj dve noči na eni lokaciji. Tako se lahko bolj spočiješ, oziroma si drugi dan vzameva za raziskovanje okolice s kolesi. Seveda imava e-kolesi. Ker je vreme zjutraj malo nesigurno, se malo sprehodiva po mestu. Hitro naletiva na domačo tržnico, jaz sem se zagledal v ocvirke s papriko in brez, odlični.

Glavna cesta ob Donavi je malo bolj prometna, zato pa je pot proti gradu prava poezija in užitek, še posebej s polno baterijo. Grad je dobro obiskan in lepo predstavljen, tudi z animacijami. Pri vstopnini upoštevajo tudi pokojninsko kartico.

Lepa in ograjena parcela.

Pogled z gradu na mogočno reko.

Grad je večinoma renoviran.

Prikaz življenja na gradu.

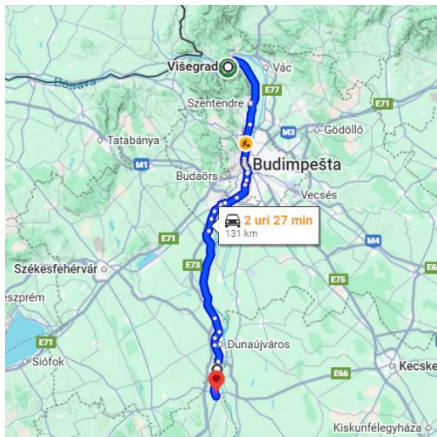
Še en pogled na mogočno reko.

Kosilo sva si privoščila v samopostrežni restavraciji Palotahaz, zelo poceni in domače, za to kar je na sliki cca 22€.

Popoldne sva malo razmišljala, da bi šla s kolesi na splav in še malo pogledala drugi breg, pa se nama ni šlo. Sva raje še malo raziskovala utrdbo ob cesti, zvečer pa posedela ob buteljki.

4. dan, 4. avgust, Visegrad - Dunaföldvár, 131 km

Nadaljujeva čisto ob mogočni reki, na jug, prvi postanek v Szentendre. Najdeva lepo parkirišče, čisto blizu centra, brezplačno, na 47.66609, 19.07202. Sprehodiva se po mestu, urejen, nekaj tudi še prekopavajo. Najdeva tudi najstarejšo cerkvico, žal zaprta in potrebna prenove, lepa na vzpetinici. Ob reki so lepe sprehajalne poti in lokali, kjer domačini pijejo kavo.

Cerkvica na hribu, nisem našel zapisov o njej. Običajno so se kraji poimenovali po svetniku v cerkvi, mogoče sveti Andrej???

V bližini je tudi Beograjska pravoslavna. cerkev.

Spodaj versko znamenje na placu, običajno so bila to kužna znamenja.

Dve fotografiji z ulic in uličic.

V lokalni pekarni pri parkirišču si vzameva malico, nekaj lokalnega, okusno in sočno... sam ne vem kako se imenuje.

Obvoziva Budimpešto, sva jo že parkrat obiskala, voziva po podeželji, ogromna polja, tukaj lepo obdelano... Ves čas ob reki do Dunaföldvár.

Na vstopu v mesto najdeva zanimiv zapis imena mesta. Google pravi, da je ta zapis v staromadžarskih runah, pisavi, ki so jo uporabljali pred uvedbo latinične pisave.

Kamp Kek Duna kamping na 46.812076, 18.926264 leži čisto ob Donavi, ločuje le urejena promenada in je preprost kamp, dovolj snažen in čist, v času najinega bivanja

je bilo le še par prehodnih kamperjev in en nemški par, ki je očitno tukaj bival že dlje časa (21€ na noč). Poleg leži tudi velik rekreacijski park in bazen ter dve restavraciji. Vse lepo urejeno. Iz kampa se lepo vidi velik kovinski most čez reko. Takorekoč v prvi vrsti z rumenim muškatom, zlata medalja.

Takoj greva malo peš raziskovat mesto in naletiva na grad-muzej in restavracijo v njem. Ker naju je restavracija bolj zanimala kot muzej, sva se tu bolj posvetila. Vidiva, da imajo dnevno ponudbo kosila za najbrž 8€, vprašava, če lahko dobiva dva dnevna menuja in prinesejo prvo jed, dobro in okusno, vendar ni čisto kot na meniju piše, isto se zgodi z drugo jedjo. Ok mogoče smo se slabo razumeli. Z domačo pivo, je bil račun še manjši, kot je pisalo za dnevni menu, tudi prav, 13€ za oba.

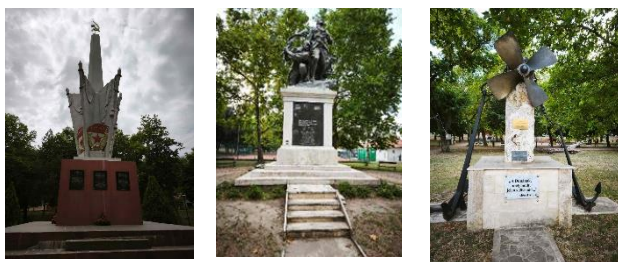

Popoldne malo raziskujemo s kolesom. Hitro vidiva, da je malo bolj urejen le center in kar je ob glavni cesti, v stranskih ulicah pa najdeš zapuščene ali zanemarjene hiše, tudi kar

nekaj se jih prodaja.

Povzpela sva se na Kalvarijo, križev pot, ki leži na vzpetni nad reko in ponuja čudovit razgled na reko in mesto.

V parku je polno revolucionarnih spomenikov.

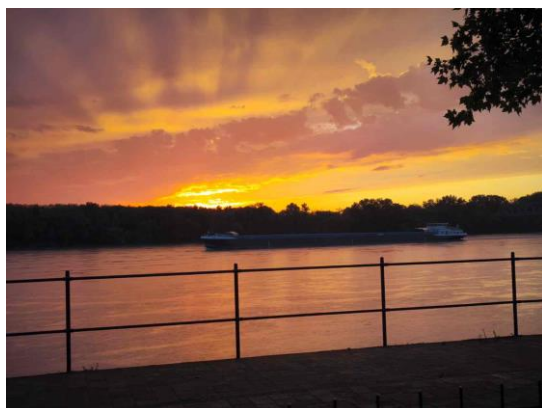
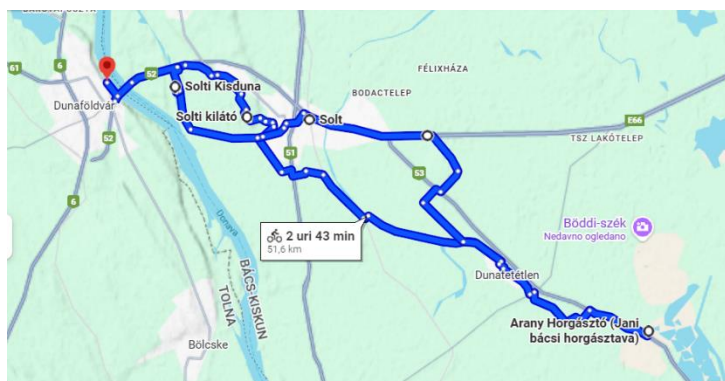

Tale na levi je posvečen spomenu na rekordno peko palačink v parku, kar preko 48 tisoč so jih napekli.

V tem parku pa tudi drugje sem videl takle domoljubni zapis, ki je nastal med obema vojnama po podpisu Trianonske pogodbe, po prvi svetovni vojni, ko je Madžarska izgubila veliko ozemlja. Meni deluje kot težnja po izgubljenim

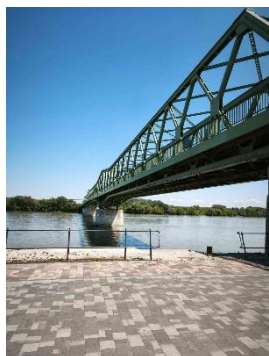

5. dan, 5. avgust, Dunaföldvár

Prebujiva se v krasno jutro, dan kot nalašč za baterije na kolesu praznit. Posnetka sta nastala zjutraj ...Tako približno sva kolesarila, tokrat na levem bregu Donave. Večina poti so kolesarske poti ob cesti, tudi čez most, ali pa čisto posebej izven prometa.

Videla sva lepo pokrajino. Ob mestecu Solt so številne kleti, ki ponujajo tudi degustacije. Ob stolpu Solti kilato (46.80293, 18.984926) so stare kleti izkopane v peščenjaku. Veliko jih je že

predelanih v vikendice. Odpeljala sva se še do jezerc, kjer lovijo ribe. Vračala sva se bolj po cestah. Pred mostom sva si ogledala še eno ribiško lokacijo v nekakšnem mrtvem rokavu reke.

Žal pogost napis, na prodaj.

Lesen stolp in

razgled z njega.

Popoldne sva šla ponovno na grajsko kosilo, druga natarica, vendar najbrž s podobnim znanjem angleščine. Zopet sva naročila dnevni meni in zopet odlično in poceni jedla, vendar ne z dnevnega menija. Tokrat je tudi »local beer« bil Heineken.

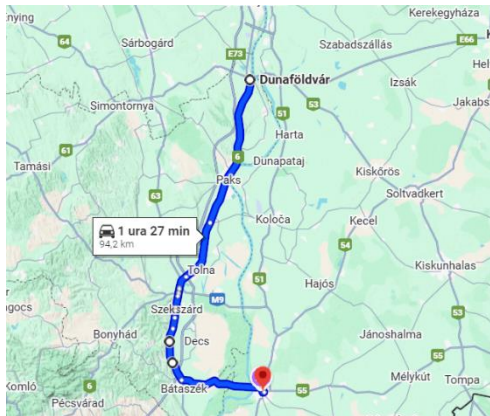

»Lokalno« pivo.

Pogled z gradu na most.

6. dan, 6. avgust, Dunaföldvár do Baja, 94 km

Danes delava manjši premik, niti ne vem zakaj sva izbrala to mesto, bolj naključno kot ne, mogoče, ker je lažje berljivo, ha ha.

Parkirava v Napsugar szálló – kemping 46.17770, 18.94577, ki je tudi Youth Hostel. Lepa lokacija ob umetnem kanalu, prva vrsta. Ko sva parkirala sva bila sama, kasneje je parkiral še en par z avtom. Ob kampu je veliko igrišč, restavracije, simpatična lokacija.

Hitro sva šla pogledat do bližnje tržnice, ki je takoj čez most. Velika tržnica, ponujajo kar hočeš. Midva poiskala kaj za pojest in se malo razgledala.

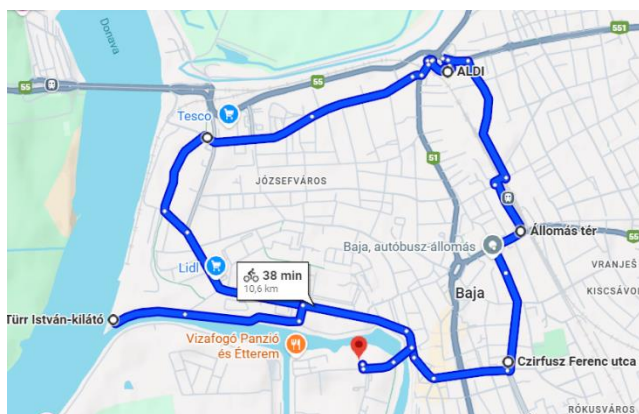
Pogled na tržnico. Očitno sva imela srečo, da sva prispela na »tržni« dan, naslednji dan je bilo odprtih le par trgovinic.

Dva detajla iz mesta.

Baja je kar veliko in simpatično mesto, ob umetnem rokavu. Zopet je slika črno bela, določeni objekti urejeni, zlasti v centru in ob kanalu, malo ven iz centra pa bolj tako tako.

7. dan, 7. avgust, Baja

Dopoldne narediva prvi krog s kolesom, malo po mestu in do ustja umetnega kanala. Lepši del je ob kanalu kjer se ljudje sprehajajo in kolesarijo, po kanalu pa se vozijo s čolni, zvečer pa sva videla, da tudi vadijo plavanje.

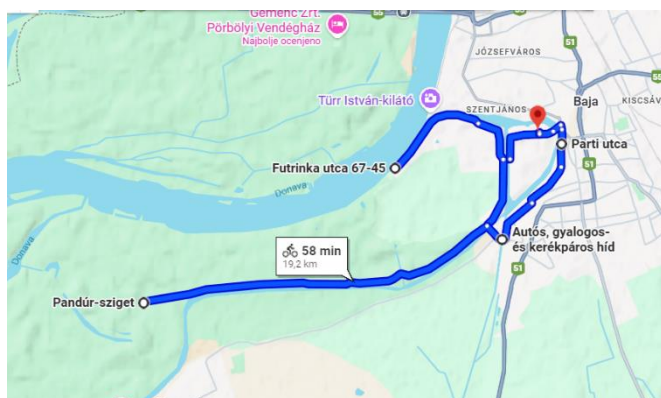

Na levi, začetek kanala, kjer stoji tudi spomenik Ištvanu Turru, idejnemu vodji izdelave kanala, ki je bil najprej uspešen vojskovodja, v zrelejših letih pa se je posvečal gradbeništvu. Sodeloval je tudi pri izdelavi Korintskega kanala in kanala Donava-Tisa-Donava. Doma pa je bil v Baji.

Pogled na ustje kanala.

Še popoldanska tura, do zapornic kanala in ob kanalu.

Zapornice kanala na jugu mesta.

Zvečer pa na ribjo juho, tradicionalno iz Baje. Priporočili so nam ribjo restavracijo v bližini, Sobri Halászcserda. Ker gre za močno »rdečo« juho, dobiš poleg pribora tudi takle priročen prtihelček. Poleg res odlične juhe dobiš še kose ribe kuhane v juhi in rezance. Zelo nasitno in odlično.

Sama v kampu ...dokler ne pridejo Italijani ...

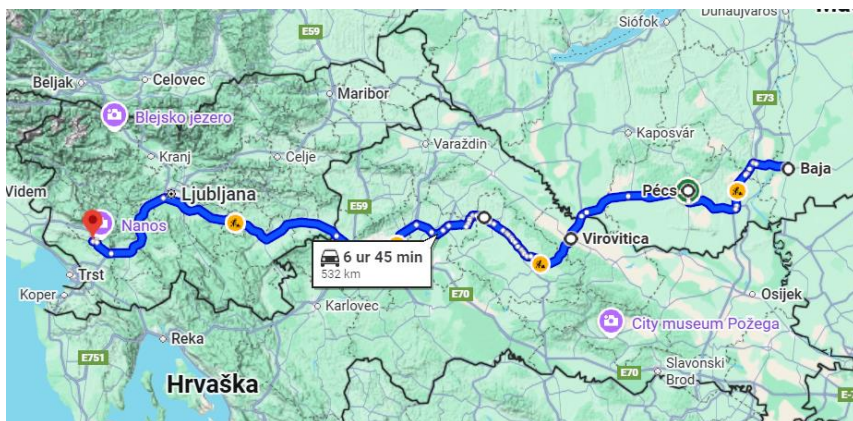
Sita sva se sprehodila še po mestnem placu kjer so pripravljali koncert in sploh prijetno živahno. Ko se vračava proti kampu srečava več pohodnikov z nahrbtniki, ki pešajo proti kampu, kjer jih je že čakal spremljevalni kombi. Kasneje sva izvedela, da jih je okrog štirideset, pisana družina iz cele Italije in tudi drugod. Vsako leto delajo določeno turo ob Donavi, hodijo pa gorvodno. To nama je razlagala starejša Italijanka, pri prevodu je pa pomagala mlada srbska študentka. Klepet je bil prav zanimiv, trojezičen. Priznali sta, da ne prehodijo čisto cele trase, ker si pomagajo tudi z javnim prevozom, tako cestnim in železniškim, kot tudi rečnim. Zanimivo ...ampak miru pa ni bilo več.

Večerni pogled na Bajo.

Nad Bajo sva bila zelo navdušena, prijetna ravno prav turistična. Kamp nudi dovolj udobja za 31 €, v hostlu je tudi restavracija, z zelo poceni obroki.

8. dan, 8. avgust, Baja - domov, 94 km

18.22902, vendar je bilo malo tesno že za 6 metrski van, kaj večjega pa ne bi šlo.

Stari del mesta je poln izjemne arhitekture, ki izvira še iz Avstroogrske in jo postopoma obnavljajo. Najbolj vredna ogleda je bazilika na malo dvignjenem delu ob obzidju. Poleg je tudi muzej in lepi parki.

In že je tu zadnji dan kratkega dopusta. Nameravala sva obiskat še muzejski kompleks bitke pri Mohacsu, vendar sva se odločila, da raje obiščeva Pecs.

Parkirala sva na plačljivem parkirišču pri Sparu na 46.071699,

Ko sva se nahodila, sva v Sparu nabavila še popotnico in se počasi vračala domov.

Čeprav je bil dopust kratek, sva se imela lepo, veliko sva videla in doživela. Madžarska je sicer malo manj avtomodarsko razvita, vendar se najde dovolj poceni kampov in parkirišč. Počutila sva se varno in dobrodošlo. Za raziskat in obiskat je še veliko krajev, zanimivi so tudi manjši kraji, manj turistični, z manj gneče.

Kdo ve, mogoče bo pa nekoč nastalo nadaljevanje potovanja ob Donavi. Sicer sva v Srbiji in Romuniji že potovala, vendar ni bila Donava rdeča nit.

Potovala sva Boža (večina foto) in Franko (tekst).